

İnternet'in okunacak materyalle üzerimize üzerimize geldiği bu çağda bu kadar malzemeyle nasıl başa çıkıyorum?

Başta çıkmıyorum. *Hızlı okumak* gibi heveslerim kalmadı. *Her şeyi bilmek* artık mümkün değil. Bunları hayal etmek bile artık komik geliyor.

İnternet yazıları (buradakiler de dahil) karşınıza çıkmışsa, muhtemelen *eğlencelik* kabilindendir. O an işinize yarayanları sizin arayıp bulmanız gerekir zira, ancak bu *eğlencelik* yazıların diğer eğlencelere nazaran *iyileştirme* potansiyeli daha yüksektir.

Zaman içinde kendime göre bir *boru hattı* oluşturdum. Sağda solda, gazetelerden, Twitter'dan, RSS abonelikleriyle, Hacker News'ten, Reddit'ten veya telefondaki sair uygulamalardan gelen yazıları Pocket hesabıma gönderiyorum. Pocket ücretsiz/freemium bir servis, Mozilla tarafından alındı birkaç sene önce. Chrome ve diğer tarayıcılar için de eklentiler mevcut. Bu yazıyı yazarken şöyle görünüyordu sayfam.

pocket ss

Burada şu an muhtemelen 1000-1200 kadar yazı vardır.

Pocket'taki yazıları her gün P2K isimli bir servis vasıtasıyla Kindle'a gönderiyorum. Günde rastgele seçtiği 5 yazıyı gönderiyor ve gönderdiği yazıları arşivliyor. Bu servisin de benim kullandığım kısımları ücretsiz.

Bu servisi kullanmak için Kindle cihazına sahip olmak şart değil, telefondaki Kindle uygulamasına geliyor. (Android ve iOS) Bu 5 yazıdan genelde bir veya ikisini okumaya değer bulduğumu farkettim. Yazıların üzerinden biraz zaman geçince çoğunun anlamı da kalmıyor.

Burada *yüzünden okuduğum* yazılardan daha çok ilgiyi hakettiğini düşündüklerimi *favorite* diye seçiyorum. Daha sonra bir IFTTT kuralı bu fav'ladığım yazıları Instapaper'a atıyor. Instapaper da Pocket'la aynı işi yapan bir servis. Bunlar rakiptiler ama birini Pinterest aldı, servisi tamamen bedava yaptı, sonra başka birilerine sattı, onlar da yeniden freemium modeline döndüler, diğerini de Firefox'un üreticisi Mozilla Vakfı aldı. İkisinde de yazıların altını çizme veya klasörlere tasnif etme gibi özellikler var. Ben bunları daha çok *birinci okuma* ve *ikinci okuma* kutusu olarak kullanıyorum.

Instapaper da zaman zaman Kindle'a gönderiyor yazıları ama bu kısmı (artık) ücretli. Onun yerine yazıları karışık sıralamasını söyleyip bir iki yazıyı okumak yeterli geliyor. Burada da hoşuma giden bir şey olursa, yazıyı telefondaki Kindle uygulamasına paylaşabiliyorum.

Yapmaya çalıştığım şey okunacak materyalle münasebetimin vadesini uzatmak. Çünkü çoğu yazının iki üç ay içinde bir kıymeti kalmadığını farkettim. Benzer bir uygulamayı kitaplar için de yapmak istiyorum ama böyle bir otomasyon (henüz) kuramadım. *İki kere okunmayacak kitabı bir kere de okumaya gerek yok* demiş adam, doğru demiş ama bir kere okumadan ikinciye okuyup okumayacağını nasıl bilirsin, onu dememiş.

Modern zamanların bilgiyle ilişkisi çok tuhaf. Bir yandan *cahillik* gibi bir sorun hala var, insanlar bilmiyor ve bilmeyi istemiyor ancak bir yandan da *bilgi* artık o kadar faydalı değil, tek başına hemen hiçbir işe yaramıyor. Gün boyu her yerden bombardımana uğruyoruz ve yastığa başımızı koyduğumuzda aklımızda kalan ve hayatımızda iyi veya kötü bir etkisi olacak hiçbir kırıntısı kalmıyor. Acayip.